

ἐκ μέρους τῶν παρεστώτων. Ἀφ' ἐτέρου ὁ κ. Σταματιάδης, ἀνὴρ ὑπερμεσῆλιξ, με φυσιογνωμίαν σοβαρὰν καὶ περιφροντίν, ἴστατο ἐκεῖ, παρὰ τὸν διαδρομον, ὑποδεχόμενος διὰ μειδιάματος τοὺς συρρέοντας.

Μετ' ὀλίγον ἀντήχησαν ἦχοι φαιδροὶ μουσικῆς ἀγγέλλοντες τὴν ἀφίξιν τοῦ μνηστῆρος μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν συνοδείας. Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μυστηρίου ὧν τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα ἐπὶ τοῦ νεαροῦ ζεύγους· μόνον πού καὶ πού ὅπτι-καὶ συμπαθείας ἀκτίνες συνηντῶντο ἐν μέσῳ τοῦ κομποῦ κύκλου τῶν παρεστώτων...

Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ μυστηρίου θόρυβος φαιδρὸς διεχύθη ἀνὰ τὴν αἴθουσαν καὶ εὐχαὶ πρὸς τοὺς νεονύμφους καὶ συγχαρητήριοι λόγοι πρὸς τὸν κ. Σταματιάδην καὶ θερμαὶ θλίψεις πρὸς τὴν κ. Ξανθὴν, ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς ὁποίας διέκρινέ τις ἐν δάκρῳ λησμονηθῆν...

Πέπρωται τὰ δάκρυα ν' ἀκολουθῶσι καὶ εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν χαρὰν καὶ πανταχοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὸν βίον!

..

— Αἶ, Περικλῆ! κατὶ ἀφηρημένος εἶσαι ἀπόψε. Ὡρες τὴν περίστασι τόρα νὰ ρεμβάσῃς.

— Χωρὶς νὰ τὸ θέλω κι' ἐγώ, καυμένη Νίκο! ἔπесαν τὰ μάτια μου σ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα καὶ ἐμελαγχόλησα.

Τῷ ὄντι, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ παρακείμενον τῆς αἰθούσης, εὗρον τὸν φίλον μου Περικλῆ καθήμενον ἐπὶ ἀνακλίντρον, σκεπτικὸν καὶ ἔχοντα τὸ βλέμμα προσηλωμένον ἐπὶ μιᾷ εἰκόνας ἀνηρτημένης ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοίχου.

— Αἶ, καὶ σὰν εἶδες τὴν εἰκόνα τί με τοῦτο;

— Δὲν ἤξεύρεις, καυμένε, κι' ἔχεις δίκην· μοὶ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Πρέπει νὰ ἤξερες τί παριστάνει αὐτὴ ἡ εἰκὼν, πρέπει νὰ σοῦ εἰπῶ τί ἦτο τὸ πρωτότυπον αὐτῆς, διὰ νὰ ἰδῇς ἂν ἔχω δίκαιον νὰ ρεμβάζω καὶ νὰ φιλοσοφῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Ἐκάθησα πλησίον του. Ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα, οὐδεὶς ἄλλος ὑπῆρχε πλὴν τριῶν ὑπερηλίκων, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν φαιδρὰν τελετὴν μόνον καὶ μόνον ὅπως συνοδεύσωσι τὰς οἰκογενεῖας τῶν. Οἱ ἀπόστρατοι οὗτοι τῶν κοσμητικῶν ἀπολαύσεων συνεζήτουν μεταξὺ τῶν ἀδιαφοροῦντες καὶ κωφεύοντες εἰς τὸν πέριξ θόρυβον. Ἐκτὸς τοῦ δωματίου ἠκούοντο γέλωτες καὶ μουσικὴ καὶ ἐν γένει ἡ χαρακτηριστικὴ ἐκείνη φαιδρὰ καὶ χαρμόσυνος παραζάλη τοῦ γάμου.

— Αὐτὴ ἡ εἰκὼν ὅπου βλέπεις ἐκεῖ, μοὶ εἶπε καταβιάσας περισσότερον τὴν φωνὴν του, εἶνε τῆς καυμένης τῆς Κλεονίκης· ἐοῦ δὲν ἤξερες, γιατί λίγον καιρὸ ἔχεις πού εἶσαι ἐδῶ. Εἶνε τόρα τρία χρόνια πού πέθανε, κι' ἀκόμη δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν λησμονήσω! Τί κορίτσι ἦτον ἐκεῖνο! καρδιά, ἀγαθότητα, ἐξυπνάδα, ὡμορφιά,

ὄλα, ὄλα τὰ εἶχε ἡ καυμένη ἡ Κλεονίκη. Εἶνε καλὴ κι' αὐτὴ πού στεφανώθηκε ἀπόψε· δὲν σοῦ λέω, εἶνε καλὴ καὶ ἡ Εὐθαλία, ἀλλὰ ἡ Κλεονίκη ἦταν ἓνα κορίτσι σπάνιον, πραγματικῶς! Ὅταν ἔμβαينه εἰς τὸ σπῆτι ἐνόμιζες, ὅτι ἐχαίροντο καὶ ἐγελοῦσαν ὄλα τὰ πράγματα. Ἡ μητέρα της, ἡ εὐγενὴς αὐτὴ κυρία, τὴν εἶχεν εἰς ἰδιαιτέραν συμπάθειαν· δὲν εἶδες πρὸ ὀλίγου πού ἐγένετο ὁ γάμος πῶς ἐδάκρυσε; βάζω στοίχημα ὅτι θὰ θυμῆ-θηκε τὴν Κλεονίκη τῆς...

— Ὡρατα! τὰ κορίτσια ἐτοιμάζονται νὰ χορέψουν μέσα καὶ σεῖς μοῦ ἐστρωθήκατε στῆς κουβέντες καὶ στὰ μυστικά.

Εἶπεν ἀποτόμως εἰσελθὼν ὁ Ἀνδρόνικος, συμπαθὴς, κομψὸς νέος, υἱὸς τοῦ κ. Σταματιάδου.

— Pardon, Ἀνδρόνικε, μία στιγμὴ ἐφθάσαμεν. Καὶ ἀνακαθίσας ὁ Περικλῆς ἐξηκολούθησε:

— Ποῦ νὰ ἤξευρεν ἡ καυμένη, ὅτι τώρα πού ἐμεῖς 'μιλοῦμε δι' αὐτὴν, μετὴν ὁμιλίαν της ἐχάσαμεν ὅλην τὴν διάθεσιν, πού νὰ ἤξευρεν ὅτι ὁ ἀδελφός της μᾶς παρακινῇ νὰ χορέψουμε!... Ἀς εἶνε... Ἦταν, πού λές, ἓνα κορίτσι σπάνιο ἡ Κλεονίκη· τώρα ὅπου ἐμβῆκα ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιο, ἔπесαν τὰ μάτια μου κατὰ τύχην ἀπάνου στὴν εἰκόνα της καὶ ἀμέσως ἐμελαγχόλησα· ἐθυμῆθηκα ἀμέσως τὰ παλαιὰ χρόνια ὅπου 'μιλούσαμε μαζύ· τὴν ἔκανα νὰ θυμῶν καμμιὰ φορὰ· γιὰτί ἦταν καὶ πεισματάρικα κομμάτι ἡ καυμένη ἡ Κλεονίκη...

— Κύριε Νίκο, κύριε Περικλῆ, ἡκούσθη ἔξωθεν ζωνρὰ γυναικείας φωνῆς. Ἠγέρθημεν. Ὁ Περικλῆς, νέος με παρατηρητικότητα πολλὴν καὶ με ποιητικὰς ἐξάψεις ἐνόησε, με ἀνεχαίτισε πρὸς στιγμὴν καί, καταβιάσας ἐπὶ μᾶλλον τὴν φωνὴν του:

— Ἐκεῖ πού ἐρέμβάζα, μοῦ εἶπε, μαζύ με τὰς πολλὰς ἀναμνήσεις μοῦ ἦλθε καὶ μία ἄλλη ἰδέα, ἡ ὁποία ὁμολογῶ ὅτι εἶνε κομμάτι ποιητικὴ. Βλέπεις τὴν καυμένη τὴν Κλεονίκη πού χαμογελᾷ;

Τῷ ὄντι, μειδίαμα ἀγγελικόν, λίαν ἐν-ἐντέχνως ἀπεικονισθὲν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου, διέστελλε τὰ χεῖλη τῆς γλυκεῖας παρθένου.

— Ποῦ σοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει κανεὶς ν' ἀποδώσῃ τὸ χαμόγελο αὐτό; Εἶνε χαμόγελο εὐχαριστήσεως μετὸ ὅποιον τρόπον τινὰ συμμετέχει εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς της, ἢ εἶνε πικρὸ χαμόγελο, μετὸ ὅποιον εἰρωνεύεται τὴν ματαιότητά τῶν ἀνθρωπίνων;...

..

Ἐκλήθημεν καὶ ἐκ τρίτου καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὴν δίνην τῶν γελῶτων καὶ τῆς μουσικῆς καὶ ἐν γένει τῆς χαρακτηριστικῆς ἐκείνης φαιδρᾶς καὶ χαρμοσύνης παραζάλης τοῦ γάμου...

I. IBrKoz

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Οἱ κκ. συνδρομηταὶ ἡμῶν: Ἰάκωβος Βαρούτης καὶ Κωνστ. Χαμολιός (Ἀλεξανδρείαν) — Ἰωάν. Δεδίκας (Ζαχαζίκ) — Νικ. Κωνσταντινίδης (Σιμπίν-ἐλ-Κόμ) — Ἰπποκράτης Καλλιγὰς καὶ Γεώρ. Κωνσταντίνου (Κάφρ-ἐλ-Ζαζιάτ) — Μιχαὴλ Βαλσαμίδης καὶ Ἐμ. Φουντουλάκης (Κάφρον) — Ἡρακλῆς Χατζηνικολῆς (Ζιφταν) — Στυλιανὸς Συναλάκης (Bipeh) καὶ Κων. Καλέζης (Σαμανούδ) δύνανται, ἐν ἐλλείψει ἄλλου μέσου, ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν δι' αἰγυπτιακῶν γραμματοσήμων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτῃ Γριτζάνῃ, Βιβλιοπωλεῖον «Ἀπολλων», οἱ δ' ἐν Σμύρνῃ κ. κ. Ἡλ. Φαφαλῆν, Δημήτριος Καρᾶς καὶ Ν. Τερτιρόπουλος δύνανται νὰ πληρώσωσι καὶ λάβωσι τὰς οἰκείας ἀποδείξεις τῶν παρὰ τοῖς κκ. Λαουταρίδῃ καὶ Τάτῃ. — κυρίας Χρυσάνθῃ Σφαλλίου καὶ κκ. Ἰω. Κ. Στεφάνου, Ἀντ. Βιδάλην, καὶ Ἰω. Μπίτσην. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Κ. Μωραϊτόπουλον, Παρὰ τοῦ κ. Κων. Ν. Κολογιάννη, ἐλήφθησαν φρ. χρ. 30. ἀντίτιμον συνδρομῆς Ε' καὶ ΣΤ' ἔτους. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλλείποντα φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀνδρ. Δ. Σπηλιάδην καὶ Γεώρ. Γιαννέτσον. Ἀπεστάλησαν. — κυρίαν Ἐλένην Γ. Ἀκριβοῦ. Τὰ «Ἐκλεκτὰ» θὰ λαμβάνετε ἐν Αἰδηψῷ. — κ. Ι. Β. Κ. Πάτρας. Ἰδοῦ τὴν, ἐπὶ τέλους! — κ. Π. Χριστοδούλου. Ἐλήφθη ὑπὸ σημείωσιν ἡ νέα σας διευθύνσις. Ἀγγελαὶ ἀπεστάλησαν. — κκ. Λαουταρίδην καὶ Τάτῃ. Ὡς παρατηρεῖτε, παρακαλοῦμεν τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Ἐκλεκτῶν» νὰ πληρώσωσι τὰς συνδρομὰς τῶν πρὸς Ὑμᾶς. Πιστεύομεν ὅτι δὲν θ' ἀρνηθῶσι. — κ. Δημ. Μοσχολάκη. Ἐλήφθη φορτωτικὴ χρηματοδέματος. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Β. Κουλουμπῆν. Φύλλα ἀπὸ τοῦ ἀρ. 452 ἀπεστάλησαν

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμοῦντων ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπελίου», τόμοι 2 ἐξ 900 περίπου σελίδων..... Δρ. 8 (9)
- «Ἀπαντα Διονυσίου Σολωμοῦ»..... Δρ. 2,50 (3)
- » Βηλορᾶ..... Δρ. 2 (2,20)
- «Ἡ Λύρα Ἀνδρέου Κάλδου» καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος ὑπὸ Α. Μαρτελάου..... Δρ. 1,20 (1,40)
- «Βίος τοῦ Μωάμεθ», μετὰ παραρτήματος περὶ Ἰσλαμικῆς θρησκείας ὑπὸ Οὐασιγκτῶνος Ἰρβινγ-γος..... Δρ. 2 (2,20)
- «Βίος τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ» ὑπὸ Οὐασιγκτῶνος Ἰρβινγγος..... Δρ. 2 (2,20)
- «Τὰ Ἰουδαϊκὰ» ἦτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς.... Δρ. 2 (2,20)
- Ποιήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου Δρ. 3. (3,20)
- «Χρυσόδετα..... » 4
- «Μαρ' Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
- «Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαβιέ Μαρμὴ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,70]
- «Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου..... Δρ. 2 (2,20)
- «Ὁ Διαβολὸς — Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)
- «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοῆρ..... Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ζίλ Βλά» μυθιστόρημα..... Δρ. 5 (6)
- «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Παύλης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]
- «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ἐαβιέ δὲ Μοντεπῆν (τεύχη 11) Δρ. 6 (6,60)
- «Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογῆρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)
- «Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane..... Δρ. 4 (4,20)
- «Τὸ τέκνον τοῦ Ἑραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμφομήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία Α. Matthey (Arthur Arnold) Δρ. 3,50 (4)